

ABSTRAKT

Práce se zabývá interpretací čtveřice mýtů doložených z raně středověké Skandinávie, v nichž hraje hlavní roli bůh Óðinn. Všechny čtyři mýty popisují, jak dosáhl stavu, kdy trvale zvýšil své numinózní vědění. Na základě toho, že výsledkem děje je ve většině případů získání tzv. medoviny básnictví nebo jejího adekvátu, lze se na příběhy dívat jako na „čtyři zprávy o téže události“. Samotné zkoumání mýtů je v práci provedeno ve dvou stupních: nejprve jsou analyzovány dva centrálnější mýty, posléze jsou představeny dva zbývající a nakonec je analyzována celá čtveřice dohromady. Všechny čtyři mýty v sobě mají v různé míře a intenzitě přítomny motivy či struktury spojované s náboženskými fenomény oběti a iniciace. Ve světle analýzy čtveřice mýtů je tedy v rámci práce zhodnocen systematický vztah mezi strukturou oběti a strukturou iniciace a je postulován společný základ, na němž jsou založené, který je nazván „monomýtus“.